

TECHNIK ROLNIK

1. Informacje ogólne

Praca technika rolnika odbywa się na wolnym powietrzu, w budynkach gospodarczych, halach, w kabinach maszyn rolniczych.

Jego zadaniem jest dbanie o organizację i sprawne przeprowadzenie prac związanych z nasiennictwem, hodowlą, produkcją roślin w gospodarstwach.

Technik rolnik ma następujące zadania i umiejętności:

- wybiera rodzaj produkcji (może to być produkcja hodowlana lub towarowa)
- umie rozpoznać nasiona i rośliny
- potrafi dobrać odpowiednie podłoże oraz nawozy w zależności od typu podłoża
- projektuje i zakłada pola uprawne, biorąc pod uwagę konieczność zachowania odpowiedniej izolacji odmianowej, gatunkowej
- wykonuje zabiegi agrotechniczne, takie jak oranie, bronowanie
- nadzoruje i organizuje wszelkie prace związane z uprawą roli (pielęgnacją, nawożeniem, sianiem, sadzeniem, zbieraniem)
- przygotowuje zebrane plony do sprzedaży i przechowywania
- kontroluje, nadzoruje i ocenia plantacje
- planuje zaopatrzenie gospodarstwa w potrzebne narzędzia i sprzęt rolnicze, nawozy, nasiona itp.
- nadzoruje pracę lub obsługuje maszyny rolnicze
- ustala technologie i termin zbioru plonów
- pobiera i przesyła próbki do oceny i atestów kwalifikacyjnych

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

- prowadzi dokumentację.

Może także nadzorować i organizować prace związane z hodowlą zwierząt gospodarskich.

Podczas pracy może być narażony na substancje chemiczne (nawozy, rodki ochrony roślin), posługuje się też niebezpiecznymi maszynami i urządzeniami rolniczymi.

Technik rolnik stale współpracuje z ludźmi, nadzorując i organizując ich pracę. Jego praca odbywa się w terenie, ale czas pracy jest uzależniony od pogody i cykli hodowli roślin i zwierząt.

Czynności są cykliczne i powtarzające się. Wykonywanie tego zawodu zazwyczaj wiąże się ze średnio ciężkim obciążeniem fizycznym.

2. Wymagania

Technik rolnik musi umieć zorganizować i nadzorować pracę. Oczekiwana jest podstawowa kierunkowa wiedza i umiejętność praktycznego jej stosowania w pracy. Powinien stale poszerzać wiedzę o nowości z zakresu upraw, rodków ochrony roślin itp.

Musi być osobą wytrwałą, cierpliwą, spostrzegawczą, zdolną do obserwacji i szybkiego podejmowania decyzji.

Przy obsłudze sprzętu rolniczego i pojazdów mechanicznych bardzo przydatne są uzdolnienia techniczne. Istotna jest wytrzymałość na długotrwały wysiłek.

W zespole może być wymagane podporządkowanie się poleceniom kierującego pracą.

W tym zawodzie jest wymagana sprawność kończyn górnych, a w szczególności zręczność rąk i palców, a także sprawność kończyn dolnych i ogólna

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

dobra sprawność fizyczna, a więc sprawność podstawowych układów: krążenia, oddechowego, nerwowego, trawienno-odtworowego, mięśniowego, kostno-stawowego.

Do pracy w zawodzie niezbędną jest prawidłowa ostrość wzroku, widzenie stereoskopowe, prawidłowe rozróżnianie barw. Przydatne jest pole widzenia w prawidłowym zakresie.

Nieodzowna jest dobra koordynacja wzrokowo-ruchowa i sprawność zmysłu równowagi. Równie istotny jest dobrze rozwinięty zmysł dotyku.

3. Czynniki utrudniające zatrudnienie w zawodzie

Utrudnieniem w pracy są zaburzenia znacznego stopnia sprawności kończyn górnych, w szczególności w zakresie zgiętności palców i ręki, a także dysfunkcja znacznego stopnia kończyn dolnych oraz zaburzenia niewielkiego i dużego stopnia dotyczące rozróżniania barw, widzenia stereoskopowego, koordynacji wzrokowo-ruchowej i percepcji kształtów.

Trudno ci w zawodzie mogą być osoby z dysfunkcjami narządu wzroku, takimi jak: znacznie ograniczone pole widzenia, brak widzenia stereoskopowego oraz nieprawidłowe rozróżnianie barw, a także osoby z wszelkimi innymi dysfunkcjami wzroku, które nie mogą być skorygowane szklami optycznymi lub soczewkami kontaktowymi, oraz z zaburzeniami widzenia o zmroku i z nadwrażliwością na światło.

Ograniczeniem może być także niepełnosprawność słuchu znacznego stopnia.

W zawodzie nie mogą pracować osoby z alergiami kontaktowymi oraz alergiami wziewnymi na związki chemiczne stosowane do nawożenia i oprysków oraz z chorobami skóry rąk.

4. Możliwość zatrudnienia w zawodzie osób z niepełnosprawnościami

4.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Osoby z niewielką dysfunkcją kończyn dolnych mają możliwość wykonywania zawodu warunkowo, po identyfikacji indywidualnych barier i dostosowaniu technicznych i organizacyjnych warunków środowiska pracy oraz stanowiska pracy.

4.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Możliwość zatrudnienia w zawodzie mają osoby widzące obustronnie, o prawidłowym lub nieznacznie ograniczonym zakresie pola widzenia, rozróżnianie barwy oraz osoby z nieznaczną dysfunkcją narządu wzroku, jeżeli jest skorygowana odpowiednimi szklami optycznymi lub soczewkami kontaktowymi, a także z zaburzeniami widzenia o zmroku, pod warunkiem odpowiedniej organizacji pracy.

4.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Osoby z niepełnosprawnością słuchu mogą wykonywać zawód w sytuacji, gdy ich niepełnosprawność jest korygowana za pomocą aparatów słuchowych w stopniu umożliwiający komunikację werbalną oraz po identyfikacji indywidualnych barier i przystosowaniu warunków środowiska oraz stanowiska pracy (technicznym i organizacyjnym).

4.4. Osoby z dysfunkcją sfery psychicznej

Osoby z chorobami psychicznymi mogą pracować w zawodzie pod warunkiem, że praca – poza wyjątkowymi sytuacjami (wyjazdy, sytuacje kryzysowe w firmie) – nie zaburza ich rytmu dnia i nocy i jest zachowana zasada równego traktowania pracowników.

4.5. Osoby z epilepsją

Osoby chorujące na padaczkę mogą wykonywać zawód pod warunkiem, że napady padaczkowe występują sporadycznie, są sygnalizowane przez aury, występują głównie wieczorem lub w nocy, nie powodują zbyt dużego zmęczenia i stosunkowo szybko następuje regeneracja sił po ich wystąpieniu, a przebieg choroby nie prowadzi do charakteropatii padaczkowej.

Osoby chorujące na padaczkę mogą wykonywać zawód warunkowo, po racjonalnym ograniczeniu zakresu zadań do sytuacji, w których jest możliwy stały nadzór i ewentualna szybka pomoc, a stanowisko pracy nie stwarza potencjalnych zagrożeń w razie emisji choroby.

5. Potrzeba przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnościami

5.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Niewielka dysfunkcja kończyn dolnych może wymagać zmiany zadań wykonawczych oraz organizacji pracy. Polecana jest zmiana zadań wykonawczych na organizacyjne. Istotne jest częściowe lub całkowite wyeliminowanie zadań i czynności roboczych wymagających bardzo dobrej koordynacji wzrokowo-ruchowej.

5.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Zatrudnione osoby z niewielką dysfunkcją narządu wzroku powinny uzyskać korekcyjne lub soczewki kontaktowe.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

W przypadku osób z zaburzeniami widzenia o zmroku zalecane jest ograniczenie wykonywania czynności pracy w terenie, gdy zapada zmierzch i o zmroku.

5.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Zatrudnienie mogą uzyskać osoby słabosłyszące pod warunkiem zapewnienia im odpowiednich pomocy technicznych – aparatów słuchowych, które powinny korygować słuch w stopniu umożliwiający m.in. swobodne werbalne komunikowanie się z pracodawcą, ze współpracownikami i klientami. Przy obsłudze urządzeń sygnalizacyjnych mogą na uzupełniać sygnalizację optyczną.

5.4. Osoby z dysfunkcją sfery psychicznej

Pracownik z takimi dysfunkcjami powinien być w przyjazny sposób zapoznawany ze strukturą i kulturą organizacyjną firmy. Powinien także otrzymać jasne i niedwuznaczne informacje oraz instrukcje dotyczące podejmowanych zadań.

W firmie zatrudniając pracownika z tymi niepełnosprawnościami należy wprowadzić przyjazny tryb informowania o jego problemach zdrowotnych czy społecznych. Najlepiej, gdy wie o nich „osoba zaufania”. Można także wypracować obyczaj, że członkowie zespołu pracowniczego interesują się sytuacją społeczną oraz zdrowotną pracownika i biorą pod uwagę współpracę. Można się przy tym uczyć podmiotowego traktowania pracownika z niepełnosprawnościami – pozyskiwać wiedzę o jego sytuacji przede wszystkim od niego samego lub – za jego wiedzą i aprobatą – z innych osób.

W sytuacji kłopotów z psychiczną i społeczną stroną swojej pracy pracownik mógłby korzystać ze wsparcia asystenta zawodowego/trenera pracy. Trener pracy może wywodzić się spośród współpracowników lub być specjalnie w tej roli zatrudniony w firmie. Może też wspierać pracownika z ramienia upoważnionej do

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

tego organizacji. Możliwość wsparcia przez trenera pracy byłaby jednak ograniczona tylko do sfery emocji i relacji z innymi, a więc nie dotyczyłaby kompetencji zawodowych, i powinny obejmować tylko pewien niedługi odcinek/odcinki czasu pracy. Na co dzień pracownik powinien jednak pracować samodzielnie – zgodnie z samodzielnym charakterem stanowiska pracy.

Ponadto zatrudniona osoba powinna mieć możliwość elastycznego czasu pracy i zakresu obowiązków, co oznacza, że w wyjątkowej sytuacji (związanej z jej chorobą czy niepełnosprawnością) zakres obowiązków na tym stanowisku zostanie zmodyfikowany w sposób możliwy do zaakceptowania przez pracodawcę. Powinna także istnieć możliwość okresowego zastąpienia pracownika przez inną osobę.

5.5. Osoby z epilepsją

Osoby chore na padaczkę, które uzyskały akceptację lekarza specjalisty, powinny pracować na wybranych stanowiskach, w zespole, z wyłączeniem obsługi maszyn w ruchu, a ich praca powinna być nadzorowana.

Uwaga. Każdy przypadek zatrudnienia osoby z niepełnosprawnością oraz przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości tej osoby należy rozpatrywać indywidualnie.